

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
III kadencja

Prezes Rady Ministrów
RM 10-179-00

Druk nr 2526
Warszawa, 8 stycznia 2001 r.

Pan
Maciej Płażyński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku.

Na podstawie art. 118 ust. 1 i art. 123 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o ochronie informacji niejawnych wraz z projektami podstawowych aktów wykonawczych.

W załączeniu przedstawiam także uzasadnienie trybu pilnego oraz opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Z wyrazami szacunku

(-) Jerzy Buzek

UZASADNIENIE TRYBU PILNEGO

Przedstawiony projekt ustawy Rada Ministrów uznała za pilny, ponieważ - zgodnie z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 10 maja 2000 r. - z dniem 31 stycznia 2001 r. utraci moc art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 22 stycznia 2000 r. o ochronie informacji niejawnych.

Trybunał Konstytucyjny orzekł, że wymieniony art. 42 ust. 1 jest niezgodny z art. 13 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności sporządzonej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r. oraz z art. 45 ust. 1 i art. 77 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, ponieważ pozbawia osobę sprawdzaną jakiegokolwiek środka odwoławczego, w wypadku odmowy wydania poświadczenia bezpieczeństwa, oraz, w zakresie realizacji prawa dostępu do służby publicznej, zamyka drogę do sądu, uniemożliwiając kontrolę zgodności z prawem procedur stosowanych w postępowaniu sprawdzającym.

USTAWA

z dnia 2001 r.

o zmianie ustawy o ochronie informacji niejawnych

Art. 1. W ustawie z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 11, poz. 95 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1

a) w ust. 1 w pkt 6 wyrazy „ankiecie bezpieczeństwa przemysłowego” zastępuje się wyrazami „kwestionariuszu bezpieczeństwa przemysłowego”,

b) w ust. 2

a¹) w pkt 2 na końcu dodaje się wyrazy „i ich jednostek organizacyjnych”,

b¹) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) przedsiębiorców, jednostek naukowych lub badawczo-rozwojowych, ubiegających się o zawarcie lub wykonujących umowy związane z dostępem do informacji niejawnych albo wykonujących na podstawie przepisów prawa zadania na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa, związane z dostępem do informacji niejawnych.”,

2) w art. 2 po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) jednostką naukową – jest jednostka naukowa w rozumieniu ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o utworzeniu Komitetu Badań Naukowych (Dz. U. Nr 8, poz. 28, z 1993 r. Nr 52, poz. 240, z 1995 r. Nr 30, poz. 152, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 24, poz. 118, Nr 75, poz. 469, Nr 80, poz. 500, Nr 96, poz. 590 i Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 2000 r. Nr 62, poz. 718),”,

3) w art. 18:

a) w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) posiada odpowiednie poświadczenie bezpieczeństwa wydane przez służbę ochrony państwa po przeprowadzeniu postępowania sprawdzającego, o którym mowa w art. 36 ust. 1,”,

b) w ust. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) posiada odpowiednie poświadczenie bezpieczeństwa wydane po przeprowadzeniu postępowania sprawdzającego, o którym mowa w art. 36 ust. 1,”,

4) w art. 24 skreśla się wyraz „ratyfikowanych”,

5) w art. 25:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

- „3. Z zastrzeżeniem ust. 3a, informacje niejawne stanowiące tajemnicę służbową podlegają ochronie w sposób określony ustawą przez okres:
- 1) 5 lat - oznaczone klauzulą „poufne”,
 - 2) 2 lat - oznaczone klauzulą „zastrzeżone”.
- b) ust. 3a otrzymuje brzmienie:
- „3a. Osoba, o której mowa w art. 21 ust. 1, może
- 1) określić krótszy okres ochrony informacji niejawnych stanowiących tajemnicę służbową,
 - 2) po dokonaniu przeglądu materiałów zawierających informacje niejawne stanowiące tajemnicę służbową, przedłużyć okres ochrony tych informacji na kolejne okresy nie dłuższe niż 5 lat – dla oznaczonych klauzulą „poufne” i 2 lata – dla oznaczonych klauzulą „zastrzeżone”, nie dłużej jednak niż na okres do 50 lat od daty wytworzenia tych informacji.”,
- 6) w art. 27 w ust. 6 po wyrazach „członków Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji” dodaje się przecinek i wyrazy „Prezesa Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu”,
- 7) w art. 29:
- a) we wstępie wyrazy „w art. 38 i 39” zastępuje się wyrazami „w art. 36 ust. 1 pkt 2 i 3”,
 - b) w pkt 1 w ppkt a) skreśla się wyrazy „ w Siłach Zbrojnych”,
- 8) w art. 35:
- a) w ust. 2 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
„5) właściwego postępowania z informacjami niejawnymi.”,
 - b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
„5. W razie nie dających się usunąć wątpliwości, o których mowa w ust. 2 lub 3, interes ochrony informacji niejawnych ma pierwszeństwo przed innymi prawnie chronionymi interesami.”,
- 9) w art. 36 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
„5. Odmowa wydania poświadczenia bezpieczeństwa powinna zawierać ponadto pouczenie o dopuszczalności i terminie wniesienia:
- 1) odwołania odpowiednio do Prezesa Rady Ministrów albo Szefa Urzędu Ochrony Państwa lub Szefa Wojskowych Służb Informacyjnych, z zastrzeżeniem art. 48m,
 - 2) skargi do Naczelnego Sądu Administracyjnego.”,
- 10) w art. 37:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Z zastrzeżeniem art. 74a ust. 1, zwykle postępowanie sprawdzające przeprowadza pełnomocnik ochrony na pisemne polecenie kierownika jednostki organizacyjnej.”,
 - b) w ust. 3 na końcu dodaje się zdanie „Fotografia załączona do ankiety powinna być aktualna.”,

- c) w ust. 7 na końcu dodaje się zdanie „W przypadku negatywnego wyniku zwykłego postępowania sprawdzającego pełnomocnik ochrony odmawia wydania poświadczenia bezpieczeństwa i doręcza tę odmowę osobie sprawdzanej, zawiadamiając o tym osobę upoważnioną do obsady stanowiska.”,
 - d) ust. 10 otrzymuje brzmienie:
„10. Doręczenie odmowy wydania poświadczenia bezpieczeństwa następuje według zasad określonych w Kodeksie postępowania administracyjnego.”,
- 11) w art. 38 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. We wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy podać rozstrzygnięcie dotyczące wyniku wcześniejszego zwykłego postępowania sprawdzającego, jeżeli postępowanie takie było prowadzone.”,
- 12) w art. 39 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
„2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, przepis art. 38 ust. 1a stosuje się odpowiednio.”,
- 13) w art. 40:
- a) w ust. 3 wyrazy „art. 37 ust. 7–10” zastępuje się wyrazami „art. 37 ust. 7, 9 i 10”,
 - b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
„4. Służba ochrony państwa odmawia wydania poświadczenia bezpieczeństwa, jeżeli nie zostaną usunięte wątpliwości, o których mowa w art. 35 ust. 2 i 3.”,
- 14) w art. 41:
- a) w ust. 2 skreśla się wyrazy „lub dopuszczenia do informacji niejawnych stanowiących tajemnicę państwową”,
 - b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Osoba upoważniona do obsady stanowiska jest obowiązana, niezwłocznie po otrzymaniu zawiadomienia o odmowie wydania poświadczenia bezpieczeństwa, uniemożliwić dostęp do informacji niejawnych osobie, której odmowa dotyczy.”,
- 15) w art. 42:
- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Do postępowania sprawdzającego, z zastrzeżeniem art. 37 ust. 10, nie stosuje się przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego.”,
 - b) w ust. 3 w pkt 2 na końcu dodaje się wyrazy „albo Prezesowi Rady Ministrów, Szefowi Urzędu Ochrony Państwa, Szefowi Wojskowych Służb Informacyjnych, Komendantowi Głównemu Policji, Komendantowi Głównemu Straży Granicznej lub Dyrektorowi Generalnemu Służby Więziennej, w celu rozpatrzenia odwołania oraz Naczelnemu Sądowi Administracyjnemu w związku z rozpatrywaniem skargi”,
 - c) ust. 5 otrzymuje brzmienie
„5. Służby ochrony państwa, każda w zakresie swojego działania, prowadzą ewidencję osób, które uzyskały poświadczenie bezpieczeństwa, a także osób,

które zajmują stanowiska lub wykonują prace, z którymi łączy się dostęp do informacji niejawnych oznaczonych klauzulą „poufne” lub stanowiących tajemnicę państwową oraz ewidencję osób, którym odmówiono wydania poświadczenia bezpieczeństwa. Dane z ewidencji oraz akta postępowań sprawdzających mogą być udostępnione wyłącznie na żądanie sądu lub prokuratora w celu ścigania karnego lub służbom ochrony państwa dla celów postępowania sprawdzającego, a także Prezesowi Rady Ministrów, Szefowi Urzędu Ochrony Państwa, Szefowi Wojskowych Służb Informacyjnych, Komendantowi Głównemu Policji, Komendantowi Głównemu Straży Granicznej lub Dyrektorowi Generalnemu Służby Więziennej w celu rozpatrzenia odwołania oraz Naczelnemu Sądowi Administracyjnemu w związku z rozpatrywaniem skargi.”,

16) skreśla się art. 43,

17) w art. 44 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) „zastrzeżone” i „poufne” – co 10 lat,”

18) w art. 45 w ust. 1 na końcu, kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „i obowiązku wypełnienia nowej ankiety bezpieczeństwa osobowego przez osobę sprawdzaną.”,

19) art. 48 otrzymuje brzmienie:

„Art. 48. 1. Pełnomocnik ochrony prowadzi wykaz stanowisk i prac zleconych oraz osób dopuszczonych do pracy lub służby na stanowiskach, z którymi wiąże się dostęp do informacji niejawnych.

2. Pełnomocnik ochrony jest obowiązany przekazać właściwej służbie ochrony państwa dane wymagane do ewidencji osób dopuszczonych do pracy lub służby na stanowiskach, z którymi wiąże się dostęp do informacji niejawnych stanowiących tajemnicę służbową oznaczonych klauzulą „poufne”, a także do ewidencji osób, którym odmówiono wydania poświadczenia bezpieczeństwa.

3. W sprawach, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 42 ust. 5 i 6 oraz przepisy wydane na podstawie art. 42 ust. 7.”

20) po art. 48 dodaje się rozdział 5a w brzmieniu:

„Rozdział 5a

Postępowanie odwoławcze i skargowe

Art. 48a. 1. Od odmowy wydania poświadczenia bezpieczeństwa służy osobie sprawdzanej odwołanie do Prezesa Rady Ministrów, z zastrzeżeniem art. 48i ust. 1.

2. Odwołanie nie wymaga szczegółowego uzasadnienia.

3. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem właściwej służby ochrony państwa.

4. Odwołanie wnosi się w terminie czternastu dni od dnia doręczenia odmowy wydania poświadczenia bezpieczeństwa osobie sprawdzanej.

Art. 48b. 1. Służba ochrony państwa jest obowiązana przesłać odwołanie wraz z aktami postępowania sprawdzającego Prezesowi Rady Ministrów w terminie 14 dni od dnia, w którym otrzymała odwołanie.

2. Rozpatrzenie odwołania powinno nastąpić nie później niż w ciągu 3 miesięcy od dnia otrzymania odwołania.

Art. 48c. 1. Prezes Rady Ministrów stwierdza w drodze postanowienia niedopuszczalność odwołania oraz uchybienie terminu do wniesienia odwołania. Postanowienie w tej sprawie jest ostateczne.

2. Postanowienie powinno zawierać w szczególności datę jego wydania, oznaczenie osoby sprawdzanej, powołanie podstawy prawnej, rozstrzygnięcie, uzasadnienie faktyczne i prawne oraz pouczenie o dopuszczalności i terminie wniesienia skargi do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

Art. 48d. Prezes Rady Ministrów może na żądanie osoby sprawdzanej lub z urzędu zlecić służbie ochrony państwa przeprowadzenie dodatkowych czynności w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w postępowaniu sprawdzającym.

Art. 48e. Osoba sprawdzana może wycofać odwołanie przed wydaniem orzeczenia przez Prezesa Rady Ministrów. Prezes Rady Ministrów nie uwzględnia jednak cofnięcia odwołania, jeżeli prowadziłoby to do, naruszającego prawo lub interes bezpieczeństwa państwa, utrzymania w mocy odmowy wydania poświadczenia bezpieczeństwa.

Art. 48f. 1. Prezes Rady Ministrów, wydaje orzeczenie:

- 1) utrzymujące w mocy odmowę wydania poświadczenia bezpieczeństwa albo
- 2) nakazujące służbie ochrony państwa wydanie poświadczenia bezpieczeństwa.

2. Orzeczenie powinno zawierać w szczególności datę jego wydania, oznaczenie osoby sprawdzanej, powołanie podstawy prawnej, rozstrzygnięcie oraz pouczenie o dopuszczalności i terminie wniesienia skargi do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

3. Orzeczenie nie wymaga uzasadnienia.

Art. 48g. Po wydaniu orzeczenia lub postanowienia Prezes Rady Ministrów niezwłocznie zwraca właściwej służbie ochrony państwa akta, o których mowa w art. 48b ust. 1.

Art. 48h. Postanowienia i orzeczenia doręcza się na piśmie osobie sprawdzanej i właściwej służbie ochrony państwa, zawiadamiając o wydaniu postanowienia lub orzeczenia osobę upoważnioną do obsady stanowiska. Przepis art. 37 ust. 10 stosuje się odpowiednio.

Art. 48i. 1. Od wydanej przez pełnomocnika ochrony odmowy wydania poświadczenia bezpieczeństwa w wyniku zwykłego postępowania sprawdzającego osobie

sprawdzanej służby odwołanie odpowiednio do Szefa Urzędu Ochrony Państwa lub Szefa Wojskowych Służb Informacyjnych.

2. Do postępowania odwoławczego przed Szefem Urzędu Ochrony Państwa lub Szefem Wojskowych Służb Informacyjnych stosuje się odpowiednio przepisy ustawy dotyczące postępowania odwoławczego przed Prezesem Rady Ministrów, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Odwołanie do Szefa Urzędu Ochrony Państwa lub Szefa Wojskowych Służb Informacyjnych składa się za pośrednictwem pełnomocnika ochrony, który odmówił wydania poświadczenia bezpieczeństwa.

Art.48j. Na odmowę wydania poświadczenia bezpieczeństwa utrzymaną w mocy na podstawie orzeczenia, o którym mowa w art. 48f ust. 1 pkt 1, na postanowienia, o których mowa w art. 48c ust. 1 oraz na odmowę wydania poświadczenia bezpieczeństwa utrzymaną w mocy w wyniku rozpatrzenia odwołania w trybie art. 48i, osobie sprawdzanej przysługuje skarga do Naczelnego Sądu Administracyjnego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia orzeczenia lub postanowienia.

Art. 48k. 1. Naczelny Sąd Administracyjny rozpoznaje skargę na posiedzeniu niejawnym.

2. Przepisów art. 39, art. 47, art. 52 ust. 2 oraz art. 54 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz. U. Nr 74, poz. 368 i Nr 104, poz. 515, z 1997 r. Nr 75, poz. 471, Nr 106, poz. 679, Nr 114, poz. 739 i Nr 144, poz. 971, z 1998 r. Nr 162, poz. 1126 oraz z 2000 r. Nr 2, poz. 5, Nr 48, poz. 552 i Nr 60, poz. 704) nie stosuje się.

3. Wyrok wydany na posiedzeniu niejawnym uzasadnia się tylko w przypadku uwzględnienia skargi. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręcza się tylko właściwej służbie ochrony państwa. Skarżącemu oraz osobie upoważnionej do obsady stanowiska doręcza się odpis wyroku.

Art. 48 l. Po wydaniu wyroku Naczelny Sąd Administracyjny niezwłocznie zwraca właściwej służbie ochrony państwa akta postępowania sprawdzającego.

Art. 48 ł. Do rewizji nadzwyczajnej stosuje się odpowiednio art. 48k ust. 1 i 3 oraz art. 48 l ustawy.

Art. 48m. W zakresie postępowania odwoławczego i skargowego dotyczącego postępowania sprawdzającego przeprowadzonego w trybie art. 30, przepisy niniejszego rozdziału dotyczące:

- 1) służby ochrony państwa stosuje się do Policji, Straży Granicznej lub Służby Więziennej,
 - 2) Szefa Urzędu Ochrony Państwa lub Szefa Wojskowych Służb Informacyjnych stosuje się do Komendanta Głównego Policji, Komendanta Głównego Straży Granicznej lub Dyrektora Generalnego Służby Więziennej.”,
- 21) w art. 49 w ust. 1 po wyrazie „rządowej” dodaje się przecinek i wyrazy „Prezesa Narodowego Banku Polskiego”,

- 22) w art. 53 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
 „2. Minister Obrony Narodowej, ministrowie właściwi: do spraw wewnętrznych, administracji publicznej, spraw zagranicznych, finansów publicznych, budżetu i instytucji finansowych oraz Minister Sprawiedliwości, Prezes Narodowego Banku Polskiego, Prezes Najwyższej Izby Kontroli, Szefowie Kancelarii: Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Sejmu, Senatu oraz Prezesa Rady Ministrów, a także Szef Urzędu Ochrony Państwa określają, w drodze zarządzenia, każdy w zakresie swego działania, szczególne zasady organizacji kancelarii tajnych, stosowanie środków ochrony fizycznej oraz obiegu informacji niejawnych.”,
- 23) w art. 60 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
 „2a. Urządzenia i narzędzia kryptograficzne wchodzące w skład systemów i sieci teleinformatycznych, służące do wytwarzania, przechowywania, przetwarzania lub przekazywania informacji niejawnych stanowiących tajemnicę służbową oznaczonych klauzulą „poufne” podlegają także certyfikacji.”,
- 24) w art. 61 użyte w różnych przypadkach wyrazy „służby ochrony państwa” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „służba ochrony państwa”,
- 25) po art. 62 dodaje się art. 62a w brzmieniu:
 „Art. 62a. 1. Za przeprowadzenie czynności, o których mowa w art. 60 ust. 2 i 2a i art. 62, oraz wydanie certyfikatu pobiera się opłaty. Z opłat za przeprowadzenie czynności, o których mowa w art. 62, zwolnione są jednostki organizacyjne będące jednostkami budżetowymi.
 2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat, o których mowa w ust. 1, za przeprowadzenie czynności oraz wydanie certyfikatu, z uwzględnieniem kosztów ponoszonych na ten cel.”,
- 26) w art. 63 w ust. 1 w pkt 2 po wyrazie „ochrony” dodaje się wyrazy „pełniącego funkcję inspektora bezpieczeństwa teleinformatycznego”,
- 27) w art. 65:
 a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 „1. Przedsiębiorca, jednostka naukowa lub badawczo-rozwojowa, ubiegający się o zawarcie lub wykonujący umowę związaną z dostępem do informacji niejawnych, zwaną dalej „umową”, albo wykonujący zadania na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa, związane z dostępem do informacji niejawnych mają obowiązek ochrony tych informacji.”
 b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
 „1a. W przypadku gdy z wykonaniem umowy lub zadania, o których mowa w ust. 1, łączy się dostęp do informacji niejawnych stanowiących tajemnicę państwową, przedsiębiorca, jednostka naukowa lub badawczo-rozwojowa są obowiązani uzyskać świadectwo bezpieczeństwa przemysłowego. Obowiązek uzyskania takiego świadectwa mają również, jeżeli umowa międzynarodowa, na podstawie której udzielane są informacje niejawne, tego wymaga.”,

- 28) w art. 66 po wyrazie „umowę,” dodaje się wyrazy „lub nadzorująca wykonywanie zadań na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa,”
- 29) w art. 67:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 „1. U przedsiębiorcy oraz w jednostce naukowej lub badawczo-rozwojowej, o których mowa w art. 65 ust. 1a, i na ich wniosek, właściwa służba ochrony państwa, przeprowadza postępowanie sprawdzające. Przepis art. 14 ust. 3 stosuje się odpowiednio z tym, że sprawdzenie rękojmi zachowania tajemnicy obejmuje również sprawdzenie zdolności finansowej i organizacyjnej do zapewnienia ochrony informacji niejawnych.”,
 - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:
 „1a. We wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy:
 a) podać dokładną nazwę i adres przedsiębiorcy, jednostki naukowej lub badawczo-rozwojowej,
 b) określić przedmiot umowy lub zadanie oraz dokładną nazwę i adres jednostki organizacyjnej, która zamierza zlecić albo zleciła wykonanie umowy lub zadania,
 c) określić najwyższą konieczną klauzulę tajności informacji niejawnych, do których dostęp będzie łączyć się z wykonaniem umowy lub zadania.
 1b. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się ankiety bezpieczeństwa osób określonych w ust. 2 lub kopie posiadanych przez te osoby poświadczeń bezpieczeństwa, kwestionariusz bezpieczeństwa przemysłowego oraz potwierdzenie przez jednostkę organizacyjną, która zamierza zlecić albo zleciła wykonanie umowy lub nadzorującej wykonywanie zadań na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa, danych, o których mowa w pkt b i c.”,
 - c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
 „4. Do osób, o których mowa w ust. 2 pkt 1–3, z wyjątkiem osoby zajmującej stanowisko pełnomocnika ochrony, nie stosuje się wymogu określonego w art. 28 ust. 1 pkt 1”,
- 30) w art. 68 w ust. 3 na końcu dodaje się wyrazy „zwłaszcza w zakresie danych, o których mowa w art. 67 ust. 3, a także:
- 1) ogłoszenia upadłości, likwidacji lub rozwiązania jednostki organizacyjnej albo zakończenia przez nią działalności,
 - 2) potrzeby zawarcia umowy z podwykonawcą,
 - 3) wypowiedzenia umowy.”,
- 31) w art. 69 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
 „2. Świadcstwo bezpieczeństwa przemysłowego dotyczy wyłącznie umowy lub zadania, w związku z którymi przeprowadzono postępowanie sprawdzające.”,
- 32) w art. 71 w ust. 2 wyrazy „w art. 65 ust. 1” zastępuje się wyrazami „w art. 65 ust. 1a”,

- 33) w art. 72 w pkt 3 wyrazy „w art. 65 ust. 1” zastępuje się wyrazami „w art. 65 ust. 1a”,
- 34) po art. 73 dodaje się art. 73a w brzmieniu:
 „Art. 73a. 1. Za przeprowadzenie postępowania sprawdzającego, o którym mowa w art. 67, i wydanie świadectwa bezpieczeństwa przemysłowego pobiera się opłaty.
 2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat, o których mowa w ust. 1, za przeprowadzenie postępowania sprawdzającego i wydanie świadectwa bezpieczeństwa przemysłowego, z uwzględnieniem kosztów ponoszonych na ten cel.”,
- 35) po art. 74 dodaje się art. 74a w brzmieniu:
 „Art. 74a. 1. Na wniosek przedsiębiorcy albo jednostki naukowej lub badawczo-rozwojowej, o których mowa w art. 65 ust. 1, zwykle postępowanie sprawdzające wobec osób określonych w art. 67 ust. 2, z wyjątkiem osoby pełnomocnika ochrony, może przeprowadzić pełnomocnik ochrony jednostki organizacyjnej, która zawiera umowę lub zleca zadanie, z wykonaniem których łączy się dostęp do informacji niejawnych stanowiących tajemnicę służbową.
 2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorca albo jednostka naukowa lub badawczo-rozwojowa, składa do kierownika jednostki organizacyjnej, która zawiera z nimi umowę lub zleca zadanie.”,
- 36) w załączniku nr 1 do ustawy
- a) w części I:
 - a¹) pkt 16 otrzymuje brzmienie:
 „16) Szczegółowe informacje dotyczące organizacji, metod i środków służących do ochrony informacji niejawnych stanowiących tajemnicę państwową oznaczonych klauzulą „ściśle tajne”, których ujawnienie może spowodować brak ich skuteczności.”
 - b¹) w pkt 21 po wyrazie „operacyjno-rozpoznawczych” dodaje się wyrazy „a także świadków koronnych i osób dla nich najbliższych oraz świadków, o których mowa w art. 184 Kodeksu postępowania karnego”,
 - b) w części II
 - a¹) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 „1) Planowanie, rozmieszczenie i stan rezerw państwowych na szczeblu centralnym i wojewódzkim.”,
 - b¹) w pkt 25 po wyrazie „państwową” dodaje się wyrazy „oznaczonych klauzulą „tajne””,
 - c¹) w pkt 33 po wyrazach „Straży Granicznej” dodaje się przecinek i wyrazy „Żandarmerii Wojskowej”,
 - c) w części III
 - a¹) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4. System zabezpieczania wartości pieniężnych w Narodowym Banku Polskim, bankach państwowych i przedsiębiorstwach produkujących znaki pieniężne.”,

b¹) w pkt 6 po wyrazie „przez” dodaje się wyrazy „Narodowy Bank Polski lub”,

c¹) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Technologia produkcji i system zabezpieczeń znaków akcyzy w przedsiębiorstwach wytwarzających te znaki.”,

d¹) w pkt 9 skreśla się wyraz „inne”,

e¹) w pkt 12 po wyrazie „zabezpieczenia” dodaje się wyrazy „Narodowego Banku Polskiego i ”.

Art. 2. 1. Przepisy ustawy stosuje się również do postępowań sprawdzających nie zakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy.

2. Osobom, którym przed dniem wejścia w życie ustawy odmówiono wydania poświadczenia bezpieczeństwa przysługuje prawo wniesienia odwołania i skargi według zasad określonych w ustawie z tym, że termin na wniesienie odwołania biegnie od dnia wejścia ustawy w życie.

Art. 3. 1. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2001 r., z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. W stosunku do jednostek organizacyjnych, które nie podlegały dotychczas ustawie a zostały nią objęte na podstawie art. 1 pkt. 1 lit. b ppkt c¹) niniejszej ustawy, ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

3. W stosunku do urządzeń i narzędzi kryptograficznych wchodzących w skład systemów i sieci teleinformatycznych, służących do przekazywania informacji niejawnych stanowiących tajemnicę służbową oznaczonych klauzulą „poufne” objętych na podstawie art. 1 pkt 23 niniejszej ustawy obowiązkiem certyfikacji, ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

Projektowana ustawa ma na celu dostosowanie przepisów ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz.U. Nr 11, poz. 95 i z 2000 r. Nr 12, poz. 136) do polskich unormowań konstytucyjnych i wiążących norm prawa międzynarodowego.

Trybunał Konstytucyjny dnia 10 maja 2000 r. orzekł, iż art. 42 ust. 1 ustawy o ochronie informacji niejawnych jest niezgodny „z art. 13 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności sporządzonej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r. (Dz.U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284, uzup. Dz.U. z 1995 r. Nr 36, poz. 175 i 176, zm. Dz.U. z 1995 r. Nr 36, poz. 177, z 1998 r. Nr 147, poz. 962)” przez to, że pozbawia osobę sprawdzaną jakiegokolwiek skutecznego środka odwoławczego w wypadku odmowy wydania poświadczenia bezpieczeństwa”, a także z art. 45 ust. 1 i art. 77 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, „ponieważ w zakresie realizacji prawa dostępu do służby publicznej zamyka drogę do sądu, uniemożliwiając kontrolę zgodności z prawem procedur stosowanych w postępowaniu sprawdzającym.”

Jednocześnie na podstawie art. 190 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej Trybunał Konstytucyjny ustalił, że utrata mocy obowiązującej art. 42 ust. 1 ustawy o ochronie informacji niejawnych nastąpi z dniem 31 stycznia 2001 r. ponieważ „natchmiastowe wyeliminowanie zakwestionowanego przepisu – jako niekonstytucyjnego – stwarzałoby stan bardzo niekorzystny z punktu widzenia interesów bezpieczeństwa państwa, ponieważ oznaczałoby poddanie całości postępowania sprawdzającego zwykłym rygorom postępowania administracyjnego, w ramach których nie jest możliwe uwzględnienie specyfiki działania służb ochrony państwa związanych z prowadzeniem czynności poprzedzających wydanie lub odmowę wydania poświadczenia bezpieczeństwa”.

Celem projektowanej zmiany ustawy o ochronie informacji niejawnych jest przede wszystkim stworzenie koherencji między cyt. wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego, a tą ustawą oraz przepisami o zaskarżaniu do Naczelnego Sądu Administracyjnego tj. ustawą z dnia 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz. U. Nr 74, poz. 368 i Nr 104, poz. 515, z 1997 r. Nr 75, poz. 471, Nr 106, poz. 679, Nr 114, poz. 739 i Nr 144, poz. 971, z 1998 r. Nr 162, poz. 1126 oraz z 2000 r. Nr 2, poz. 5 i Nr 48, poz. 552, Kodeksem postępowania cywilnego i Kodeksem postępowania administracyjnego.

Zgodnie z cyt. wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego osoba sprawdzana, będzie uprawniona do złożenia odwołania od odmowy wydania takiego poświadczenia do Prezesa Rady Ministrów albo szefa właściwej służby ochrony państwa.

Prezes Rady Ministrów, wydawać będzie orzeczenia:

- ☐ utrzymujące w mocy odmowę wydania poświadczenia bezpieczeństwa, albo
- ☐ nakazujące służbie ochrony państwa wydanie poświadczenia bezpieczeństwa.

W zakresie postępowania odwoławczego i skargowego dotyczącego postępowania sprawdzającego przeprowadzonego w trybie art. 30 zadania, obowiązki i uprawnienia Szefa Urzędu Ochrony Państwa lub Szefa Wojskowych Służb Informacyjnych oraz służby ochrony państwa, przysługiwać będą Komendantowi Głównemu Policji, Komendantowi Głównemu Straży Granicznej oraz Dyrektorowi Generalnemu Służby Więziennej albo ich służbom.

Szef właściwej służby ochrony państwa rozpatrywać będzie odwołania od wydanych przez pełnomocników ochrony odmów wydania poświadczeń bezpieczeństwa w wyniku zwykłego postępowania sprawdzającego. Do postępowania odwoławczego przed Szefem Urzędu Ochrony Państwa oraz Szefem Wojskowych Służb Informacyjnych będzie stosować się odpowiednio przepisy dotyczące postępowania odwoławczego przed Prezesem Rady Ministrów.

W związku z wprowadzeniem procedury odwoławczej proponuje się zniesienie postępowania kontrolnego, prowadzonego obecnie w trybie art. 43 przez Prezesa Rady Ministrów.

Dążąc do opracowania rozwiązań prawnych spełniających wymóg zapewnienia sądowej kontroli zgodności z prawem procedur stosowanych w postępowaniu sprawdzającym, zdaniem projektodawców należało uwzględnić wszystkie związane z tym przesłanki.

Ustawa o ochronie informacji niejawnych nie dopuszcza osób ubiegających się o stanowisko lub zlecenie pracy, z którymi łączy się dostęp do informacji niejawnych stanowiących tajemnicę państwową, do wglądu do akt zakończonych postępowań sprawdzających. W aktach tych zawarte są, stanowiące tajemnicę państwową, materiały służb ochrony państwa weryfikujące stwierdzenia i fakty podane w ankiecie bezpieczeństwa przez osobę sprawdzaną.

Naczelny Sąd Administracyjny, jeżeli wymaga tego „ważny interes państwowy” może ograniczyć uprawnienia strony do wglądu w akta sprawy w toku postępowania przed tym sądem (art. 59 cyt. Ustawy o Naczelnym Sądzie Administracyjnym w zw. Z art. 74 § 1 Kpa). Nie ulega wątpliwości, iż ochrona materiałów służb specjalnych, zawierających informacje stanowiące tajemnicę państwową, przed osobą sprawdzaną (zob. art. 3 ustawy o ochronie informacji niejawnych) uzasadnia ograniczenie jej prawa do wglądu w akta postępowania sprawdzającego.

Naczelny Sąd Administracyjny w zakresie nie uregulowanym cyt. ustawą o Naczelnym Sądzie Administracyjnym obowiązany jest stosować odpowiednio przepisy

Kodeksu postępowania cywilnego (art. 59 cyt. ustawy o Naczelnym Sądzie Administracyjnym). Konsekwencją tego jest, iż Naczelny Sąd Administracyjny:

- ❑ mocą art. 54 ust. 4 cyt. ustawy o Naczelnym Sądzie Administracyjnym obowiązany jest doręczać uczestnikom postępowania wyrok wraz z uzasadnieniem,
- ❑ w uzasadnieniu wyroku, zgodnie z dyrektywą art. 328 § 2 Kpc, której stosowanie nakazuje dyspozycja art. 59 cyt. ustawy o Naczelnym Sądzie Administracyjnym, obowiązany jest zawrzeć wskazanie podstawy faktycznej rozstrzygnięcia, a mianowicie: ustalenie faktów, które sąd uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, i przyczyn, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, oraz wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

Mającą być dokonywana przez Naczelny Sąd Administracyjny kontrola odmów wydania poświadczenia bezpieczeństwa musi następować w oparciu o zawarte w aktach postępowania sprawdzających materiały, co do których uchylenie klauzuli tajności nie jest możliwe, z uwagi na ważny interes państwowy albo zakaz ustawowy (np. art. 25 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie informacji niejawnych).

Jawność rozprawy i uzasadnienia wyroku przed osobą sprawdzaną jest nie do pogodzenia z dyrektywami ustawy o ochronie informacji niejawnych. Analiza materiału z postępowania sprawdzającego na przeprowadzanej rozprawie, a następnie zamieszczenie jej w treści uzasadnienia wyroku w istocie rzeczy równałoby się udostępnieniu tej osobie informacji niejawnych, a więc pozbawiałoby racji bytu dyrektywy ustawy o ochronie informacji niejawnych w części dotyczącej ich ochrony przed nieuprawnionym ujawnieniem..

Z tego względu w projekcie ustawy należało opracować szczególną procedurę postępowania przed Naczelnym Sądem Administracyjnym rozpatrującym skargi na odmowy wydania poświadczenia bezpieczeństwa.

Zaproponowane w projekcie ustawy rozwiązania zapewniają osobie sprawdzanej dokonanie przez niezawisły sąd kontroli zgodności z prawem procedur stosowanych w postępowaniu sprawdzającym oraz umożliwia ochronę informacji niejawnych zgodnie z dyrektywą art. 3 ustawy o ochronie informacji niejawnych.

Naczelny Sąd Administracyjny oddali skargę w razie jej nieuwzględnienia albo odrzuci ją w przypadku wniesienia po upływie terminu do jej wniesienia lub jako niedopuszczalną z innych przyczyn, a także gdy nie uzupełniono w wyznaczonym terminie braków skargi.

Wydając wyrok Naczelny Sąd Administracyjny będzie brał pod rozwagę wyłącznie stan rzeczy istniejący w chwili odmowy wydania poświadczenia bezpieczeństwa. Przyjęta koncepcja nie odbiega w zasadzie od przepisu art. 316 § 1 Kpc, który wymaga jedynie, aby wydając wyrok sąd brał pod rozwagę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy, co nie nakazuje osiągnięcia przed zamknięciem rozprawy rezultatu dostatecznego wyjaśnienia sprawy. W odróżnieniu od poprzedniego stanu

prawnego przepisu ten nie wymaga, aby zamknięcie rozprawy następowało po uznaniu sprawy za dostatecznie wyjaśnioną do rozstrzygnięcia; poprzednie brzmienie tego przepisu wymagało takiej oceny. (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 października 1996 r. sygn. akt III CKN 6/96 – OSNC 1997 z. 3 poz. 29).

Rewizje nadzwyczajne od wyroków Naczelnego Sądu Administracyjnego rozpatrywane będą przez Sąd Najwyższy stosownie do zasad określonych w proponowanych art. 48k ust. 1 i 3 oraz art. 48 l ustawy.

Istotnym uzupełnieniem ustawy o ochronie informacji niejawnych jest ust. 5 wprowadzony do art. 35 ustalający zasadę, iż w razie nie dających się usunąć wątpliwości, ustalanych w stosunku do osoby sprawdzanej w postępowaniu sprawdzającym interes ochrony informacji niejawnych ma pierwszeństwo przed innymi prawnie chronionymi interesami.

Zaproponowane rozwiązanie uwzględnia obowiązujące w tym zakresie reguły NATO, które wprowadzone zostały także do systemu prawnego państw członkowskich.

W procedurach sprawdzeniowych tych państw nie przewiduje się stosowania, wobec osoby ubiegającej się o dostęp do informacji niejawnych, uniwersalnych zasad procesu karnego – *in dubio pro reo* oraz *praesumptio boni viri*.

W przypadku stwierdzenia występowania po stronie osoby sprawdzanej, ryzyka ewentualnego ujawnienia informacji niejawnych (w RFN i Wielkiej Brytanii również współmałżonka lub partnera życiowego tej osoby), uprawnione organy uznają, iż interes bezpieczeństwa chronionych tajemnic państwowych ma pierwszeństwo przed innymi interesami. Reguła ta stanowi jeden z podstawowych elementów bezpieczeństwa informacji niejawnych przed niedopuszczalnym ryzykiem ich ewentualnego ujawnienia.

Praktyka stosowania ustawy o ochronie informacji niejawnych wykazała, iż informacje niejawne występują nie tylko u przedsiębiorców i w jednostkach naukowych lub badawczo-rozwojowych, które ubiegają się lub wykonują umowy łączące się z dostępem do informacji niejawnych i dotyczące realizacji zadań opłacanych w całości lub w części ze środków publicznych, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 czerwca 1994 r. o zamówieniach publicznych (Dz. U. z 1998 r. Nr 119, poz. 773, 1999 r. Nr 45, poz. 437 i 2000 r. Nr 12, poz. 136) lecz z mocy przepisów realizujących określone zadania na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa związane z dostępem do informacji niejawnych. Dlatego też proponuje się, by przepisy ustawy o ochronie informacji niejawnych obejmowały i takie jednostki organizacyjne.

Mając na uwadze ekonomikę działania służb ochrony państwa i pełnomocników ochrony uznano także, iż w przypadku gdy w odniesieniu do osoby, której wydano poświadczenie bezpieczeństwa, zostaną ujawnione nowe fakty wskazujące, że nie daje ona rękojmi zachowania tajemnicy, służby ochrony państwa lub pełnomocnik ochrony przeprowadzają kolejne „przyspieszone” (bo z pominięciem terminów, o których mowa

w art. 44 ust. 1) postępowanie sprawdzające, w którym nie będzie wymagane wypełnienia przez osobę sprawdzaną nowej ankiety bezpieczeństwa osobowego.

Praktyka stosowania ustawy o ochronie informacji niejawnych wykazała także, iż w wielu przypadkach, przy realizacji umów lub wykonywania zadań związanych z dostępem do informacji niejawnych, konieczność udostępnienia takich informacji określonej osobie ma charakter jednorazowy i pilny. W tej sytuacji pełnomocnik ochrony przedsiębiorcy, często nie jest w stanie mając bardzo mały pion ochrony, przeprowadzić szybko postępowania sprawdzającego. Dlatego proponuje się nowe rozwiązanie, pozwalające na przeprowadzanie zwykłego postępowania sprawdzającego, w stosunku do osób określonych w art. 67 ust. 2 ustawy, przez pełnomocnika ochrony jednostki organizacyjnej tego przedsiębiorcy, która zawiera umowę lub zleca zadanie przedsiębiorcy. Procedura sprawdzeniowa byłaby wszczynana na pisemny wniosek przedsiębiorcy, jednostki naukowej lub badawczo-rozwojowej, o których mowa w art. 65 ust. 1a) tej ustawy.

Proponuje się objąć obowiązkiem certyfikacji urządzenia i narzędzia kryptograficzne wchodzące w skład systemów i sieci teleinformatycznych, służących do wytwarzania, przechowywania, przetwarzania lub przekazywania informacji niejawnych stanowiących tajemnicę służbową oznaczonych klauzulą „poufne”, dostosowując tym samym rozwiązania ustawowe do wymagań obowiązujących w państwach członkowskich NATO.

Wykonywanie przez służby ochrony państwa czynności, związanych z certyfikowaniem sieci i systemów teleinformatycznych oraz realizowanych w ramach procedur sprawdzeniowych w zakresie bezpieczeństwa przemysłowego wiąże się ze znacznymi obciążeniami budżetów tych służb. Czynności te wymagają stosowania kosztownego sprzętu specjalistycznego, który podlega zużyciu, obecnie bez możliwości pozyskania środków na jego amortyzację.

Wprowadzenie odpłatności za przeprowadzenie czynności poprzedzających wydanie certyfikatu oraz postępowania sprawdzającego, o którym mowa w art. 67, a także za wydanie certyfikatu i świadectwa bezpieczeństwa przemysłowego, umożliwi służbom ochrony państwa uzyskiwanie środków finansowych na konserwację, odtworzenie, modernizację lub zakup materiałów, urządzeń i narzędzi, a także na pokrycie innych uzasadnionych kosztów niezbędnych do przeprowadzania badań i dokonywania ocen sieci i systemów teleinformatycznych w celu ich certyfikacji, a także postępowań sprawdzających u przedsiębiorców oraz w jednostkach naukowych lub badawczo-rozwojowych. Wysokość opłat w tych sprawach określać będzie Prezes Rady Ministrów, w drodze rozporządzeń.

Pozostałe zmiany w projekcie wynikają ze zgłoszonych w toku uzgodnień międzyresortowych uwag i propozycji nowelizacji ustawy albo mają charakter redakcyjny lub porządkowy i ze względu na ich oczywistość nie wymagają szczegółowego wyjaśnienia.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Wprowadzenie ustawy w życie może spowodować, dodatkowe nieznaczące wydatki z budżetu, które wynikać będą z rozszerzenia właściwości rzeczowej Naczelnego Sądu Administracyjnego.

SEKRETARZ
KOMITET INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
Jacek Saryusz-Wolski

Sekr.Min. JSW/ 2340 /2000/DHP-jm

Warszawa, 27/12.2000r.

Pani
Jolanta Rusiniak
p.o. Sekretarza Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie informacji niejawnych, z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jacka Saryusz-Wolskiego, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej

W związku z przedstawionym projektem ustawy (pismo nr RM-10-179-00), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przedmiot projektowanej ustawy nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Marek Biernacki
Minister Spraw Wewnętrznych
i Administracji

SEKRETARZ
Komitetu Integracji Europejskiej

Jacek Saryusz-Wolski
Sekretarz stanu

projekt

**Rozporządzenie
Prezesa Rady Ministrów
z dnia**

**w sprawie określenia wysokości opłat za wydanie certyfikatu dla systemu lub sieci teleinformatycznej,
urządzenia lub narzędzia kryptograficznego oraz za przeprowadzenie czynności warunkujących
wydanie tych certyfikatów przez służbę ochrony państwa**

Na podstawie art. 62a ust. 2 ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji
niejawnych (Dz.U. Nr 11, poz. 95, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i z 2001 r. Nr, poz.)
zarządza się, co następuje:

§ 1

Rozporządzenie określa wysokość opłat za:

- 1) wydanie przez służbę ochrony państwa certyfikatu dla systemu lub sieci teleinformatycznej, służących do wytwarzania, przechowywania, przetwarzania lub przekazywania informacji niejawnych stanowiących tajemnicę państwową,
- 2) wydanie certyfikatu przez służbę ochrony państwa dla urządzenia lub narzędzia kryptograficznego wchodzącego w skład systemu lub sieci teleinformatycznej, służących do wytwarzania, przechowywania, przetwarzania lub przekazywania informacji niejawnych stanowiących tajemnicę państwową lub służbową oznaczonych klauzulą "poufne",
- 3) przeprowadzenie czynności warunkujących wydanie certyfikatu, o których mowa w art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 11, poz. 95, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i z 20001 r. Nr, poz.) zwanej dalej "ustawą".

§ 2

Za wydanie certyfikatu, o którym mowa w § 1 pkt 1, służba ochrony państwa pobiera opłatę w wysokości 2,5 – krotności kwoty przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale roku poprzedniego, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego .

§ 3

Za wydanie certyfikatu, o którym mowa w § 1 pkt 2, służba ochrony państwa pobiera opłatę w wysokości 1,5 – krotności kwoty przeciętnego wynagrodzenia, określonego w § 2.

§ 4

Za przeprowadzenie czynności warunkujących wydanie certyfikatu służba ochrony państwa pobiera opłaty:

- 1) za zatwierdzenie szczególnych wymagań bezpieczeństwa systemu lub sieci teleinformatycznej:
 - a) ocena szczególnych wymagań bezpieczeństwa systemu lub sieci teleinformatycznej, przeznaczonego do ochrony informacji niejawnych stanowiących tajemnicę służbową – 0,25 kwoty przeciętnego wynagrodzenia, określonego w § 2 za roboczogodzinę zespołu badawczego,
 - b) ocena szczególnych wymagań bezpieczeństwa systemu lub sieci teleinformatycznej, przeznaczonego do ochrony informacji niejawnych stanowiących tajemnicę państwową – 0,5 kwoty przeciętnego wynagrodzenia, określonego w § 2 za roboczogodzinę zespołu badawczego.
- 1) za badanie i ocenę zdolności systemu lub sieci teleinformatycznej do ochrony informacji niejawnych przed nieuprawnionym ujawnieniem oraz przed możliwością narażenia ich bezpieczeństwa:
 - a) badanie potwierdzające przydatność systemu lub sieci teleinformatycznej do ochrony informacji niejawnych stanowiących tajemnicę służbową – 0,25 kwoty przeciętnego wynagrodzenia, określonego w § 2 za roboczogodzinę zespołu badawczego,
 - b) badanie potwierdzające przydatność systemu lub sieci teleinformatycznej do ochrony informacji niejawnych stanowiących tajemnicę państwową – 0,5 kwoty przeciętnego wynagrodzenia, określonego w § 2 za roboczogodzinę zespołu badawczego.

§ 5

Do czynności warunkujących wydanie certyfikatu dla urządzeń lub narzędzi kryptograficznych o których mowa w § 1 pkt. 2. stosuje się odpowiednio opłaty w wysokości:

- 1) za badanie potwierdzające przydatność do ochrony informacji niejawnych o klauzuli “poufne” – 0,25 kwoty przeciętnego wynagrodzenia, określonego w § 2 za roboczogodzinę zespołu badawczego,
- 2) za badanie potwierdzające przydatność do ochrony informacji niejawnych o klauzuli “tajne” – 0,5 kwoty przeciętnego wynagrodzenia, określonego w § 2 za roboczogodzinę zespołu badawczego,
- 3) za badanie potwierdzające przydatność do ochrony informacji niejawnych o klauzuli “ściśle tajne” – 0,75 kwoty przeciętnego wynagrodzenia, określonego w § 2 za roboczogodzinę zespołu badawczego.

§ 6

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia został opracowany na podstawie upoważnienia zawartego w art. 62a ust. 2 wprowadzonego do ustawy o ochronie informacji niejawnych ustawą z dnia

Ustawa zmieniająca wprowadziła zasadę odpłatności za przeprowadzenie wszystkich czynności sprawdzających warunkujących wydanie przez służbę ochrony państwa certyfikatów dla systemów oraz sieci teleinformatycznych służących do wytwarzania, przechowywania, przetwarzania lub przekazywania informacji niejawnych stanowiących tajemnicę państwową oraz dla urządzeń i narzędzi kryptograficznych wchodzących w skład systemu lub sieci teleinformatycznej służącej do wytwarzania, przechowywania, przetwarzania lub przekazywania informacji niejawnych stanowiących tajemnicę państwową lub służbową oznaczoną klauzulą “poufne” a także za przeprowadzenie wszystkich czynności warunkujących wydanie tych certyfikatów.

Proponuje się przyjęcie opłat w zryczałtowanej wysokości uwzględniającej średni koszt czynności wchodzących w zakres postępowań sprawdzających.

Jak wynika z dotychczasowych obliczeń, aktualnie koszt tych czynności kształtuje się na poziomie wskazanych w projekcie krotności oraz części kwoty średniego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale roku poprzedniego, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

p r o j e k t

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI
z dnia
zmieniające rozporządzenie w sprawie wzoru poświadczenia bezpieczeństwa oraz wzoru
odmowy wydania poświadczenia bezpieczeństwa.

Na podstawie art. 36 ust. 3 ustawy z dnia 22 stycznia 1999r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 11, poz. 95, z 2000r. Nr 12, poz. 136 i z 2001r. Nr, poz.) zarządza się co następuje:

§ 1

W rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 23 lutego 1999r. w sprawie wzoru poświadczenia bezpieczeństwa oraz wzoru odmowy wydania poświadczenia bezpieczeństwa (Dz. U. Nr 18, poz. 165) załącznik nr 2 ustalający wzór odmowy wydania poświadczenia bezpieczeństwa otrzymuje brzmienie określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Załącznik do rozporządzenia Ministra Spraw
Wewnętrznych i Administracji z dnia _____
(poz. _____)

pieczęć nagłówkowa służby
ochrony państwa lub innej jednostki organizacyjnej
z adresem i nr telefonu)

ODMOWA WYDANIA POŚWIADCZENIA BEZPIECZEŃSTWA

Nr

Na podstawie art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz.U.Nr 11, poz. 95, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 39, poz. 462 i z 2001 r. Nr poz.) po przeprowadzeniu na wniosek

(wnioskodawca)

zwykłego /poszerzonego/ specjalnego* postępowania stwierdzam, że Panu (i)

(imię i nazwisko, data urodzenia)

odmówiono wydania poświadczenia bezpieczeństwa w zakresie dostępu do informacji niejawnych stanowiących tajemnicę służbową /państwową oznaczonych klauzulą „tajna” / „ściśle tajne”*

(miejscowość i data)

(imienna pieczęć i podpis pełnomocnika ochrony albo
upoważnionego funkcjonariusza lub żołnierza służby ochrony
państwa)

Pouczenie:

Na odmowę wydania poświadczenia bezpieczeństwa osobie sprawdzanej – Panu (i) _____ przysługuje prawo wniesienia odwołania do Prezesa Rady Ministrów, Szefa Urzędu Ochrony Państwa lub Szefa Wojskowych Służb Informacyjnych albo Komendanta Głównego Policji, Komendanta Głównego Straży Granicznej, Dyrektora Generalnego Służby Więziennej*.

Odwołanie wnosi się w terminie 14 (czternastu) dni od dnia doręczenia odmowy wydania poświadczenia bezpieczeństwa.

Odwołanie wnosi się za pośrednictwem pełnomocnika ochrony, Szefa Urzędu Ochrony Państwa lub Szefa Wojskowych Służb Informacyjnych.*

* - niepotrzebne skreślić

Uzasadnienie

Konieczność zmiany rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 23 lutego 1999 r. w sprawie wzoru poświadczenia bezpieczeństwa oraz wzoru odmowy wydania poświadczenia bezpieczeństwa (Dz.U. Nr 18, poz. 166) wynika z, wprowadzonego w życie w dniu 2001 r., art. 36 ust. 5 ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz.U. Nr 11, poz. 95, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 oraz Nr, poz.).

Wskazany przepis nakazuje m.in. by odmowa wydania poświadczenia bezpieczeństwa zawierała pouczenie o dopuszczalności i terminie wniesienia odwołania oraz wskazywała uprawniony organ odwoławczy.

Wykonanie dyspozycji art. 36 ust. 5 cyt. ustawy o ochronie informacji niejawnych nastąpi poprzez zastąpienie dotychczasowego wzoru odmowy wydania poświadczenia bezpieczeństwa, stanowiącego załącznik nr 2 do cyt. rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie wzoru poświadczenia bezpieczeństwa oraz wzoru odmowy wydania poświadczenia bezpieczeństwa, nowym wzorem odmowy wydania poświadczenia bezpieczeństwa, stanowiącym załącznik do niniejszego projektu rozporządzenia.

W nowym wzorze odmowy wydania poświadczenia bezpieczeństwa zawarto pouczenie o dopuszczalności i terminie wniesienia odwołania na odmowę wydania poświadczenia bezpieczeństwa oraz wskazano uprawnione organy odwoławcze.

Wprowadzenie w życie rozporządzenia spowoduje niewielkie skutki finansowe, wynikające z konieczności wydrukowania nowych blankietów odmów wydania poświadczenia bezpieczeństwa, które pokryte zostaną z budżetu służb ochrony państwa.

**Rozporządzenie
Prezesa Rady Ministrów
z dnia**

**w sprawie określenia wysokości opłat za wydanie świadectwa bezpieczeństwa
przemysłowego oraz za przeprowadzenie postępowania sprawdzającego
przez służbę ochrony państwa.**

Na podstawie art. 73a ust. 2 ustawy z dnia 22 stycznia 1999r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 11, poz. 95, z 2000r. Nr 12, poz. 136 i z 2001r. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1

Rozporządzenie określa wysokość opłat za:

- 1) wydanie przez służbę ochrony państwa świadectwa bezpieczeństwa przemysłowego, o którym mowa w art. 69 ustawy z dnia 22 stycznia 1999r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 11, poz. 95, z 2000r. Nr 12, poz. 136 i z 2001r. Nr, poz.) zwanej dalej “ustawą”,
- 2) przeprowadzenie postępowania sprawdzającego w zakresie określonym w art. 67 ustawy, zwanego dalej “postępowaniem sprawdzającym, warunkującym wydanie świadectwa bezpieczeństwa przemysłowego”.

§ 2

Za wydanie świadectwa bezpieczeństwa przemysłowego służba ochrony państwa pobiera opłatę zryczałtowaną w wysokości 1 - krotności kwoty przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale roku poprzedniego ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego

§ 3

Za przeprowadzenie postępowania sprawdzającego warunkującego wydanie świadectwa bezpieczeństwa przemysłowego służba ochrony państwa pobiera opłaty zryczałtowane:

- 1) za postępowanie sprawdzające, o którym mowa w art. 67 ust. 2 ustawy, w wysokości 0,5 kwoty przeciętnego wynagrodzenia o którym mowa w § 2, od każdej osoby sprawdzonej,
- 2) za postępowanie sprawdzające, o którym mowa w art. 67 ust. 3, w wysokości 2,5 – krotności kwoty przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w § 2.

§ 4

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia..

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia został opracowany na podstawie upoważnienia zawartego w art. 73a ust. 2 wprowadzonego do ustawy o ochronie informacji niejawnych ustawą z dnia _____.

Ustawa zmieniająca wprowadziła zasadę odpłatności za przeprowadzenie wszystkich czynności sprawdzających warunkujących wydanie przez służbę ochrony państwa świadectwa bezpieczeństwa przemysłowego jak też za wydanie takiego świadectwa.

Proponuje się przyjęcie opłat w zryczałtowanej wysokości uwzględniającej średni koszt czynności wchodzących w zakres postępowań sprawdzających.

Jak wynika z dotychczasowych obliczeń, aktualnie koszt tych czynności kształtuje się na poziomie wskazanych w projekcie krotności oraz części kwoty średniego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale roku poprzedniego, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.